

14 november 2021
(33ste zondag van het jaar B)

Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

Beste broeders en zusters,

Hoe lang heb je nog te leven? De waarheid is, dat niemand van ons het weet. Maar als je laatste dag komt, is het onwaarschijnlijk dat je een verlenging kunt bedingen. Daarom stelt de kerk ons elk jaar bij het naderen van de Advent beelden voor van het einde van de wereld. Het zijn beangstigende beelden: de zon zal verduisterd worden, de sterren zullen uit de hemel vallen.

Hoewel deze beelden niet troostend zijn, is het belangrijk dat wij ze in overweging nemen. Ze herinneren ons eraan dat er een einde zal komen, een einde van de wereld en meer onmiddellijk een einde van ons eigen leven. Waarom is deze overweging belangrijk voor ons? Niet om ons bang te maken, maar om ons te motiveren. Niet om ons te vertellen hoe we moeten sterven, maar juist om ons te laten zien hoe we moeten leven. Het leven ziet er heel anders uit als je het vanaf het einde bekijkt. Vanuit dat perspectief is het veel gemakkelijker te herkennen wat werkelijk belangrijk is.

De waarheid is dat de meesten van ons een enorme hoeveelheid tijd en energie besteden aan dingen die werkelijk onbelangrijk zijn. We maken ons zorgen en piekeren over dingen die geen verschil maken. Wanneer een nieuwe Apple iPhone wordt uitgebracht, staan er urenlange rijen mensen te wachten om de nieuwste versie te kopen. Was dat nu belangrijk? Als ze op hun sterfbed liggen, zullen ze dan zeggen: "Ik ben zo blij dat ik dat gedaan heb!"

Miljoenen mensen in de wereld besteden energie en tijd aan het likken van hun wonden, het koesteren van hun wrok tegen mensen die hen vorige maand of zelfs twintig jaar geleden hebben gekwetst of

genegeerd. Wanneer zij op de laatste dag voor de Koning staan, zullen zij dan met trots kijken naar die hoeveelheid tijd en de energie die zij daaraan besteed hebben? Zullen ze zeggen: "Ik ben zo blij dat ik zoveel van mijn tijd in die wrok en boosheid heb gestoken."

We raken allemaal verstrikt in onze agenda's, in onze schema's, in dingen die we willen bereiken: geld verdienen, winkelen in het winkelcentrum. Als we onze laatste adem uitblazen, zullen die dingen dan belangrijk zijn? Zullen we zeggen: "Ik ben zo blij dat ik die jas heb kunnen kopen in die beroemde merkwinkel." Of, "Ik ben zo gelukkig dat ik meer geld heb verdiend dan andere mensen." Zijn dat de dingen die ons voldoening en vrede zullen geven als we onze laatste adem uitblazen? Ik denk het niet.

Dit is waar het evangelie van vandaag over gaat. Het roept ons op om na te denken over welke vragen de belangrijke vragen zijn? Niet welke vragen vandaag belangrijk lijken, maar welke vragen belangrijk zullen zijn op de laatste dag? En ik denk twee vragen zullen belangrijk zijn als we de eeuwigheid tegemoet gaan. En die gaan over liefde: Heb ik liefde binnengelaten? Heb ik liefde weggegeven?

Ten eerste: Heb ik de liefde binnengelaten?

Om de eerste vraag te beantwoorden, geloof ik dat het heel belangrijk is om de wonderen in ons leven te herkennen. Als ik het over wonderen heb, heb ik het niet over de zon die stilstaat of de verschijning van een of ander hemels wezen. Ik heb het over de gewone wonderen die ons leven vorm en richting geven. Die wonderen worden duidelijk als we terugkijken. Pas als we terugkijken op vele jaren van leven, beginnen we de machtige wegen te zien waarop God ons heeft liefgehad. Het is hier dat zij die ouder zijn een duidelijk voordeel hebben. Wanneer je na een succesvolle carrière met pensioen gaat en terugkijkt, herken je het wonder van de ontmoeting met die persoon die je door zijn voorbeeld de waarde heeft laten zien van de carrière die je nu een leven lang tot zegen is geweest. Wanneer je jarenlang met iemand bevriend bent geweest, begrijp je het wonder van de relatie - dat ondanks alle ups en downs van het leven en de vele vriendschappen die ten einde liepen,

deze relatie blijft voortbestaan. De meeste belangrijke aspecten van het leven lijken "business as usual" wanneer je ze beleeft. Het is pas wanneer je terugkijkt, dat je geschokt bent door de kracht die ze hebben gehad om je leven vorm te geven. Het is pas achteraf dat ze tevoorschijn komen als ware wonderen. En hoe ouder je bent, hoe meer wonderen je ziet. Dus, heb ik liefde binnengelaten door deze dagelijkse wonderen in je leven te herkennen?

Heb ik liefde weggegeven?

Deze wonderen zijn bedoeld om te delen. Er zijn wonderen gebeurd in je leven. Vertel ze aan anderen, aan je familie, aan de mensen die je kent. Door dit te doen geef je niet alleen de liefde die je ervaren hebt weg, maar begin je zelf de reden te zijn voor de persoon die je hoort om liefde binnen te laten.

Eindes zijn belangrijk. Ze zijn het laatste woord. In het evangelie van vandaag belooft Jezus ons een glorieus einde. Hij zegt dat op de laatste dag de boze machten van de wereld zullen worden geschud, en dat de engelen van God ons zullen verzamelen in Gods koninkrijk. De fundamentele waarheid van ons geloof is dat God niet stil zit. God is actief. God is bezig om ons leven en onze wereld naar een gezegende afloop te leiden. Er wordt ons niet beloofd dat het bereiken van dat einde gemakkelijk of zonder pijn zal zijn. Maar ons wordt beloofd dat God met ons werkt, en dat God nu aan het werk is om ons tot geluk te brengen. Het is aan ons om deze wonderen van God te erkennen en ze met anderen te delen.

Het evangelie van vandaag brengt ons het einde van ons geschiedenisverhaal. Dat einde moeten wij echt gebruiken om te leven.

Dat einde kunnen wij zeker en vast gebruiken om onszelf hoop te geven, om ons aan te moedigen te doen wat juist is om Gods koninkrijk op te bouwen. Amen.